



SANDVIKS- GUTTEN



Løssalg kr.20.-

NR. 2 OKTOBER 1997

Organ for Sandvikens Bataljon - Stiftet 17. mai 1857

27.årg

Overrekkelse av ny fane

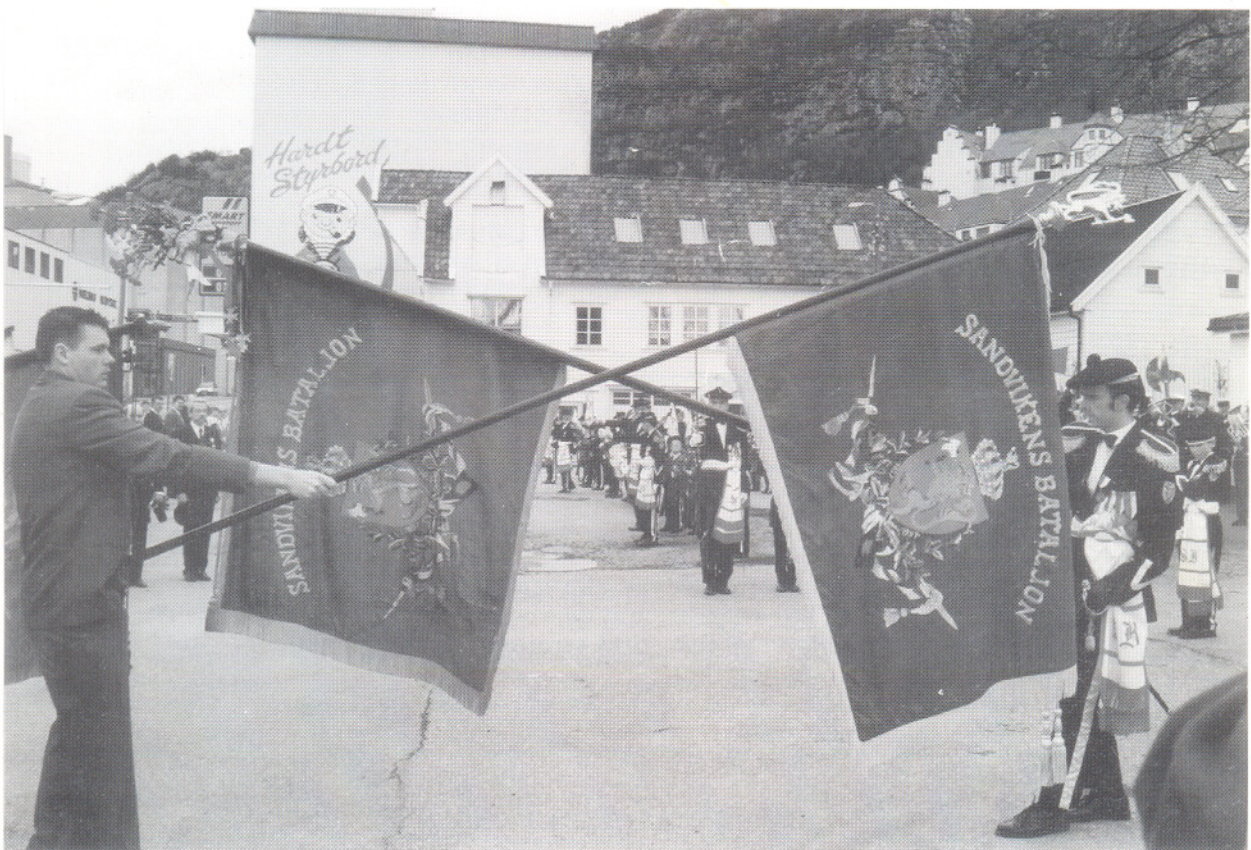


Foto: S. Tangseth

Geir Olsen med den nye fanen som hans far Bjørn (Lillegutt) Olsen
så mesterlig har brodert.
Fanebærer Kåre Langeland t.h. tar imot gaven på vegne av Korpset.

Til minne om en liten buekorpsgutt –

Tonni René Olsen

Tonni René, en kvikk og glad liten Sandviksgutt er død, bare 7 1/2 år gammel.

Midt i et aktivt liv, fylt med lek og glede, skjer en trist og tragisk ulykke. Tonni kommer raskt til behandling, men livet hans stod ikke til å redde. Han døde torsdag 18/9 og ble bisatt fra en tettpakket Sandvikskirke onsdag 24/9. Kirken var fylt med mennesker som ville uttrykke medfølelse. Bataljonen var representert med Sjef og Fanebærer, men mange andre av våre medlemmer var også til stede.

Våre tanker og medfølelse går til Wencke, Thor, Christian, Hege og Remi. I hjemmet i Sandviksveien vil det for alltid være et barn for lite. En glad og vennlig gutt som fylte huset med glede og solskinn lar seg aldri erstatte.

I Bataljonen, Damegarden og Foreningen kjenner vi oss som en stor familie, og vil stå sammen med dere i denne tunge tiden. Mange tenker på dere og sørger med dere.

Ikke minst gjelder dette naboer og Tonni sine mange, mange venner i området rundt Sandvikstorget.

Christian og Remi André er begge slagere i Sandvikens Bataljon. Lillebror Tonni var akkurat begynt og så nok fram til en ny buekorps sesong med sine venner.

Her i Sandviken vil det alltid strømme til nye Soldater med forventning i blikket.

Men i Bataljonen vår vil det likevel alltid være en gutt for lite – Tonni René.

Rådet i Sandvikens Bataljon

SANDVIKS- GUTTEN

I redaksjonen:

Alf Skare
Amalie Skramsvei 14
5035 SANDVIKEN
Tlf. 55 32 09 42

Andreas Lervik
Vinjesgt. 5
5007 BERGEN
Tlf. 55 56 07 73

Stefan Hansen
Flaktveitsvingene 1
5091 FLAKTVEIT
Tlf. 55 18 07 04

Sjef 1998:

Henrik B. Pedersen
Myrdalsskogen 397
5095 ULSET
Tlf. 55 19 62 25

Formann Sandviksguttenes Forening

Svein Tangseth
Brattlien 32
5019 BERGEN
Tlf. 55 31 27 04

Leder Damegarden

Åse Lervik
Vinjesgt. 5
Tlf. 55 56 07 73

Bladets adresse:
Grensegrenden 1
5035 SANDVIKEN

Sats og Trykk: Grafisk Forum, Ytre Arna

Redaksjonelt

Det er merkelig med oss Sandviksgutter. Når vi først jubilerer, så gjør vi det til gangs.

I løpet av 3/4 år har vi kunnet feire 4 jubiléer.

Den 8. september 1996 ble Sandvikshytten gjeninnviet, etter et større rehabiliteringsarbeid av arbeidsvillige unge – flinke Sandviksgutter.

Det var da gått 60 år siden Hytten første gang ble innviet, 7. juni 1936.

10. mai i år, 1997, var jo Bataljonen 140 år og ble behørig feiret hele dagen. 23. mai holdt vi jubileumsfest i Skipperforeningens lokaler, med god mat, taler, sang og dans.

Den yngste jubilanten kan vi se hver dag i Sandviksparken. 24. mai 1992 ble Sandviksgutten avduket av 2 Sandviksgutter. Den ene fikk idéen til gutten, den andre skaffet kunstneren, og i løpet av forholdsvis kort tid var penger skaffet og gutten overlevert gjeldfri.

Og så til slutt, som det 4de jubiléet, er det Huset som har 20-års jubileum. Det var også en ekte Sandviksgutt som var våkent frempå og berget Huset da kommunen ville rive det. Etter et imponerende arbeid av en trofast gjeng, ble Huset offisielt åpnet 14. juni 1977.

Så dere ser: 4 jubiléer. Noen bedre?

Alf Skare

HOVEDTALE

10. mai 1997 til

Sandvikens Bataljons 140 års jubileum

Av Curt Haugland



Kjære jubilant Sandvikens Bataljon

Ærede:

Gamlekarer, Damegarden, Sandviksfolk og andre folk.

Sandvikens Bataljon feirer i dag sitt 140 års jubileum. La meg først få si Gratulerer med dagen.

På midten av 1800-tallet ble de første buekorps stiftet. Den gang var Bergen en storby etter norske forhold med ca. 24.000 innbyggere. Sandviken var en forstad til Bergen, en bydel for seg selv.

Den var verken by eller land, og rent formelt hørte Sandviken til Nordhordland, men buekorps ville Sandviken ha.

Sandvikens Bataljon er således stiftet utenfor Bergen og på selveste 17. mai 1857, og er et av de eldste buekorps.

Blant stifterne er kjente navn som:

Julius Olsen og broren Andreas Olsen

Søren Stoltz og broren Christian Stoltz
Christian Lahn og Hans Breder Jordan.

Søren Stoltz var korpsets første sjef. Historien forteller videre at korpset hadde 36 deltakere, derav 9 offiserer. Alle i alder fra 7 til 15 år.

En av bueskytterne (navnet for soldat på den tid) var 15 år, mens sjefen bare var 14 år. Han har nok vært både voksen og myndig for sin unge alder.

Våre tanker og takk for at Sandvikens Bataljon ble født denne våren for 140 år siden, går til alle 36 deltakerne som stilte på linje første gang.

Stifterne la grunnlaget for korpset, men like nødvendig er det å bringe korpset videre med alt det innebærer. Sandvikens Bataljon har klart det.

Gamlekarenes interesse for Sandvikens Bataljon begynte for alvor ved 70 årsjubileet i 1927 etter initiativ av Breder Gundersen. Frem til da måtte Bataljonen stort sett klare seg selv. Men i 1928 ble det organiserte arbeidet til. Den såkalte komité for aktiv drift ble etablert 17. februar. Aktiv komité som ble den vanlige betegnelse senere, virket som et råd for bataljonen.

I 1930 får Sandvikens Bataljon sin Damegarde eller Dameklubb som den ble kalt den gang. Initiativtaker var Anny Dueland.

Året etter i 1931 stiftet eldre medlemmer av bataljonen Sandviksguttenes Forening, etter initiativ av Alfred Skulstad.

Sandvikens Bataljon har fra da av hatt sitt eget råd, Damegarden og Gamlekarene i Sandviksguttenes Forening. Vi kan således slå fast at det tidlig ble etablert et støtteapparat til hjelp for bataljonen. Riktignok er det organisert annerledes til å begynne med, men enhver organisasjon må tilpasse seg i tiden. Det har Sandvikens Bataljon klart i 140 år.

Den hjelp som bataljonen har fått gjennom tidene, både fysisk og økonomisk, fra Damegarden, Sandviksguttenes Forening og Rådet er selvsagt av stor betydning.

Men uansett hjelp, er det bare bataljonen selv i kraft av sine soldater og offiserer til enhver tid som kan bære tradisjonen videre for våre kjære og stolte bataljon.

Buekorpsene representerer et viktig barne- og ungdomsarbeid, men er også samtidig viktige formidlere av tradisjoner og bærere av bergensk egenart og historie.

Sandvikens Bataljon har et godt og etablert støtteapparat. I tillegg har de Hytten og Huset. Forholdene skulle således ligge godt til rette for bataljonen.

På oppstilling i morges fikk Sandvikens Bataljon overlevert en ny bataljonsfane. Det er Bjørn Olsen med hedersnavnet «Lillegutt» som har brodert og gitt denne storstilte gave til bataljonen.

Jeg håper at de som skal bære bataljonens fane i

årene som kommer, vil ta vare på den, og at de forstår verdien av arbeidet som er utført.

All honnør til «Lillegutt».

Men tiden ruller videre, så også for Sandvikens Bataljon. Noen er kommet til og noen er gått bort. Mange av dem har satt spor etter seg. Kanskje ikke spor som vi merker til dagen, men trofaste og aktive var de med.

Jeg må i all beskjedenhet få nevne at for meg er dette også et personlig jubileum. Det er 50 år siden jeg som buekorpsgutt var med på mitt første jubileum i Sandvikens Bataljon. Det var i 1947 til 90 års jubiléet. Jubiléet ga meg minner for livet.

Jeg har siden vært med som aktiv Gamlekar ved alle jubileum. Det har gitt meg arbeid og hodepine, men mest glede når jeg ser bataljonen marsjerer.

Jeg håper at dette jubileum blir en minnerik opplevelse som dere alle vil tenke tilbake på med glede.

Jeg apellerer til dere som er offiserer og soldater i dag:

«Vær aktiv lengst mulig i bataljonen. Når dere engang slutter, så glem ikke bataljonen og bydelen

Sandviken. Kom til Huset i Grensegrenden og vær en aktiv Gamlekar slik som mange andre».

For de fleste er et buekorps et buekorps, selv om de ser visse forskjeller i utstyret. For buekorpsgutter og Gamlekarene er disse buekorps alltid det flotteste og stiligste.

Og sånn er det med oss her i Sandviken også. Men så var også Sandvikens Bataljon først ute med å skaffe seg ensartet uniformering.

Til jubiléet i 1947 fikk bataljonen grå og grønne vindjakker. Dette har preget bataljonen siden, slik at stil og eleganse har stått i første rekke. Bataljonen skiller seg dermed litt ut fra de andre buekorpsene.

Vi ser for oss i dag en bataljon som har i seg den kraft og pågangsmot som skal til for å bringe tradisjonen videre til nye generasjoner.

Måtte hell og lykke følge Sandvikens Bataljon i de neste 140 år.

SANDVIKENS BATALJON LENGE LEVE.

Hepp Hepp: Hurra, Hurra, Hurra.

ÆRESMEDLEM

På årsmøtet i Sandviksguttenes Forening 21. mars 1997 hadde jeg den glede å utnevne et av våre trofaste medlemmer til Æresmedlem.

Alf Johan Hansen har gjennom en årrekke satt sitt preg på vår forening. Gjennom sin tid som formann i 1980-81-82-83-84 og 92 gjorde han Sandviken og Foreningen kjent langt utenfor bydelens grenser. Vi husker vel alle 4. mai 1980 da vi fikk nytt tre og vårt gedigne fødselsdagsselskap 24. mai 1981 da Foreningen feiret sin 50-årsdag på Sandvikstorget.

Som formann var Alf Hansen en medvirkende årsak til at dette skulle bli minner for livet for så mange av oss.

Alf Hansen har vært usedvanlig trofast mot vår forening. De siste 20 årene har han nesten uten unntak stilt opp når Foreningen (og Bataljonen) har hatt sine arrangementer: fisketurene, hytte-treffene (hvor han på juletreffet i flere år var en meget populær fjellnisse for forventningsfulle barn), Åpne Hus, Beduggingene, 17. mai på Sandvikspilen m.m. Han har ved sitt nærvær vært en positiv miljøfaktor i Foreningen vår.

Som takk for sitt uvurderlige arbeid ble han foreningens 11. æresmedlem, og som synlig bevis fikk han overrakt en innrammet sølvplakett til stående applaus fra generalforsamlingen.

Svein Tangseth

formann



Jubileumsturen til Danmark

20.-27. juni 1997

Fredag 20. juni gjorde korpset seg klar til å dra ut på nok et eventyr. Denne gangen var det Danmark, nærmere bestemt Morsø i Limfjorden, som var vårt mål.

Båtturen fra Bergen til Hanstholm gikk uten problemer (og nesten uten søvn for enkelte). Vi hadde en fin overfart med rolig sjø, så det var ingen som led av sjøsyke og alle så ut til å ta godt for seg av frokostbufféen i restauranten lørdag morgen.

På kaien i Hanstholm ble vi møtt av våre to danske bussjåfører som viste seg å være svært trivelige, som dansker flest. Disse to ble våre trofaste følgesvenner hele uken, og de hadde mange artige historier å fortelle om mange av stedene vi kjørte forbi på våre tallrike bussturer.

Morsø Vandrerhjem der vi bodde hele uken viste seg å være et trivelig sted med beliggenhet helt ned mot Limfjorden og med store grøntarealer og fotballbaner like i nærheten. Vi ble tatt godt vare på av betjeningen, og maten vi ble servert i løpet av uken var typisk dansk, med andre ord svært god og servert i rikelige mengder.

Da vi ankom vandrerhjemmet lørdag formiddag, fikk guttene (og reiselederne) et par timer til å slappe av før det var på tide med en liten sightseeing i den nærliggende byen. Nykøbing var en koselig liten by med en trivelig gågate med mange butikker som guttene fant svært fristende. Været var imidlertid ikke det helt store, så vi endte nokså raskt opp på en pizzarestaurant for å innta dagens middag. Resten av dagen gikk med til å finne seg til rette på vandrerhjemmet og gjøre seg kjent med omgivelsene.

Søndag var satt av til idrettsdag, og det ble i tråd med tradisjonene konkurrert i fotball mellom peletongene. Turneringen ble vunnet av 1. peletong etter flere spennende fotballkamper. Deretter var det tid for det som, ihvertfall blant mange av de eldre guttene, ble sett på som et av turens høydepunkt, nemlig fotballkampen mellom offiserene, slagerne, kampen ble svært spennende, men til syvende og sist var det offiserene som hadde best kondisjon og trakk det lengste strået. Senere ble det også avholdt løping i aldersbestemte klasser. Nytt av året var at det ikke var noen egen klasse for offiserer, men at alle løp med jevnaldrene slik at resultatene skulle bli mest mulig rettfærdig.

Mandag var det St. Hansaften, og vi hadde en avtale med eierne av vandrerhjemmet om at vi skulle ha en oppvisning i forbindelse med et arrangement som ble avholdt på stedet. Etter at folk hadde fått formiddagen fri til å gjøre det hver og en hadde mest lyst til, gikk ettermiddagen med til å øve inn en for anledningen nylaget og strømlinjeformet ekseris.

Oppvisningen om kvelden gikk svært bra, og vi fikk stor applaus fra de mange som var møtt frem for å feire St. Hans ved Limfjorden. Vi fikk også positiv omtale i lokalpressen for vår deltagelse i arrangementet. Etterpå hadde vi felles grilling av hamburgere og «røde pølser» på plenen utenfor vandrerhjemmet, mens de som hadde mot til det kunne bade i den relativt kalde sjøen.

Neste morgen sto bussene klare for å kjøre oss til Fårup Sommarland, der dagen ble tilbrakt med bading, grilling og mye annen moro, før vi dro tilbake til Morsø for å spise middag.

Onsdagen ble tilbrakt i Legoland, der vi blant annet gjentok oppvisningen fra St. Hansaften. Vi var dessverre ikke heldig med været denne dagen, og dette, sammen med til dels uendelige køer, la nok en liten demper på humøret for enkelte. Lilevel var det artig å se de mange detaljerte modellene som Legoland er så berømt for.

Spesielt imponerende var nok mange over den flotte modellen av Bergen; det eneste som manglet der var Sandvikens Bataljon på vei over torget!

Etter at middagen var fordøyd, tilbake på Vandrerhjemmet, var det klart for begivenheten som soldatene elsker, men som offiserene kanskje ikke er fullt så begeistret for, nemlig offisersdøpningen. Alle som en, pluss enkelte slagere og reiseledere ble behørig fanget inn og tvunget til å «gå planken» fra en svært beleilig plassert brygge. Etterpå fikk de fleste reiselederne fri til å gå på by'n takket være velvillig innsats fra de eldste korpsguttene som tok over «vakholdet».

Torsdagen, som for øvrig var den siste i Danmark, ble benyttet til handling i Nykøbing. Videre ble det arrangert peletongstafett, vunnet av 3. peletong, og for de som ville var det anledning til å prøveskyte luftgeværene som vi fikk til jubileet.

Deretter bar det tilbake til Hanstholm og nok en rolig og behagelig overfart tilbake til Bergen der vi ankom i nydelig sommervær fredag litt utpå ettermiddagen. Her ble reisedeltagerne dimittert med ordre om å møte til medaljeutdeling og sesongavslutning på Sandvikstorget lørdag ettermiddag.

Alt i alt må turen sies å ha vært svært vellykket uten alvorlige uhell av noe slag. Det eneste lille skåret i gleden var kanskje at værgudene ikke viste seg fra sin aller beste side, men jeg tror de fleste var godt fornøyd likevel.

John-Chr. Lervik
Sjef SB'97



Legoland



Jubileumssjefen John Chr. Lervik



Stafett



Eksersisoppvisning



Kalde badegjester

«Jubileumsdager»

Festtale 23/5-97

Erede vertskap, Festkomité, erede Gjest – Mine damer og herrer.

Sandviksjenter & Sandviksgutter; 17. mai er blitt historie.

Og vi slår fast med en gang, Sandvikens Bataljon, en ny glorie.

Men hva har så skjedd de siste 2-2 1/2 år frem til i dag.

Nå er vi samlet til et festlig julileumslag.

Høsten 1995 ble planene lagt.

Og la det med en gang være sagt:

Hovedkomitéen skulle følge tradisjonen og arrangere et verdig 140 års jubileum for Bataljonen.

Komitéer blev satt ned og mange måtte være med.

Tur, Fest, Aktiv og Økonomi.

Den siste meget viktig kan man si

Rådet i Bataljonen satte igang, for å skaffe nye soldater.

Rundt på skoler, senter, med kaker og plakater.

Skolen vår var jo lagt ned, soldater måtte komme fra et annet sted.

Situasjonen de var i, kan man si var akutt.

I dag vet vi at de seiret til slutt.

Aktiv & Økonomi komitéer satte igang, med mange aktiviteter.

Riving av mølle, med mere, og loppemarked m/all slags rariteter.

Damegarden satte i gang, med fynde og klem.

Ja, dokker ka skulle vi gjort uten dem.

Så kom 3.-4. mai i år, og da ante vi tonen,

det måtte bli en fin vår for Bataljonen,

Efter forholdene en fin eksersis på Mulebanen.

Bedugging av tréet av Lillegutt, som hadde brodert den nye fanen.

Lotte, med blomster til Sandviksgutten & Madammen.

Det var ikke rart, at vi koste oss alle sammen.

No, var vi alle tent, hvad ville 10. mai oss bringe.

Det var ikke rart vi var spent.

Komandoen var gått ut fra aktiv formann Kalle, og det gjalt oss alle.

Sandvikstorget skulle ryddes, spyles og pyntes slik at alle syntes.

At rammen rundt det hele ble bra, det var det vi ville ha.

Men eg lo, og glemmer aldri Det Herlige synet da Dollaen fikk en stråle nesten midt i trynet.

At han tok meg igjen, Det skal være visst.

Du, gamle mann, om du ikke klarer nokke ant', så kan du iallefall samle opp bjørkekvist.

Kort fortalt, alt var normalt.

Svein skulle på Pilen og heise flagget,

slik at alt blev perfekt fra topp til bønn

og sannelig dokker, det ble jo sånn

oppstilling i Carmannsgate, med jenter og gutter så elegant.

Og i teten en sjarmerende adjutant.

Oppmarsjering og flaggheising kl. 9.

Så var det hele på gli.

Et stort øyeblikk var det særdeles, da den nye fanen skulle overleveres.

Videre med Sandvikens Ungdomskorps til Sandviksgutten

hvor sjefen holdt tale, med mange gode ord og den falt i god jord.

Videre til Stoltzehuset, som sig hør og bør.

Med bekransning ved siden av husets hoveddør.

Formiddagen gikk fint, nu stod ettermiddagen for tur

etter at nogen av oss hadde fått sig en lur.

Og ettermiddagen's oppstilling,

den gikk som smurt.

Med ordfører og hovedtale av Curt,

Rådet i Bataljonen hadde også Lungegården og Vågens invitert.

Det var jammen riktig og flott presentert.

Norma & Rosa klarte sig bra.

Slike jenter er det godt å ha.

Fin avslutning med defilering og parade

vi hadde fått det slik vi ville ha det.

To fikk Ørneorden for sin innsats om morgenen det var Curt & Calle.

Men sannelig må vi sende en takk til alle

som var med og laget et jubileum

som tilbake i historien står.

Ett av de beste på mange, mange år,

en gest, også til kveldens gjest!

Jeg er ikke sikker på hvordan det ville gått

hvis vi ikke denne jubileumssjef hadde fått.

17. mai rant opp med vær i den rette stilen

med Svein & Seremonimester Alf og 23 andre

på Pilen.

I Sandvikskirken ante vi ikke hva som ville komme,

en opplagt biskop og oppover kirkegulvet

menighetsformannen slående på tromme.

Vi hadde sannelig grunn og kalle det en

festlig stund.

Akk, vil gjerne noen si.

Takk for gaven sier iallefall vi.

I flaggtoget klarte vi oss bra.

Det var det iallefall mange som sa.

Vi i turkomitéen håper vi det går bra. Når de til

Danmark skal dra.

En ting er iallefall klart.

Vi har prøvd å gå foran som et godt eksempel.

For å ta vare på tradisjonen

og slå en ring rundt Bataljonen.

Seirens laurberkrans er atter dekket

under fagre Sandviksfjell!

Det kan vi med god samvittighet

Synge her i kveld!!

Reis opp.

SANDVIKENS BATALJON LEVE.

BATALJONENS SKÅL.

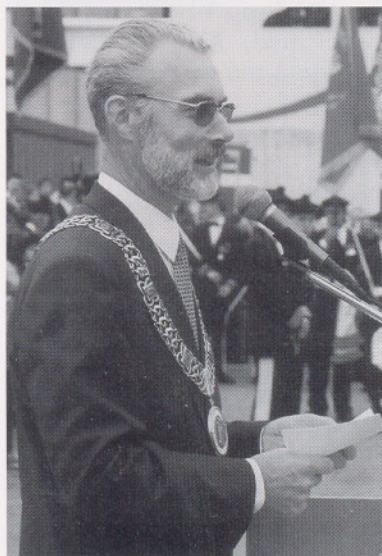
Sangen vår.



Jubileumsfest i Skipperforeningen



Kransen på Stoltzhuset, hvor vår første sjef Søren Stoltz bodde.



Ordfører Ingmar Ljones gratulerer jubilaranten.



Geir Olsen med den nye fanen som hans far Bjørn (Lillegutt) Olsen så mesterlig har brodert. Fanebærer Kåre Langeland t.h. tar imot gaven på vegne av Korpsset.



Over: Damegarden 1997. En stor takk for all hjelp i alnedning jubiléet.
Til høyre: Lotte med blomster til Sandviksgutten 4. mai.
Her sammen med Egil Larsen, sjefen for bataljonen for 50 år siden.



Foran eller bak

Innlegg til bladet «Sandviksgutten»

Vårens begivenheter har på nytt blåst liv i et gammelt diskusjonstema; hvem skal gå først når Bataljonen og gamlekarene marsjerer. Spør man en gamlekar om dette så vil svaret fra de fleste være at gamlekarene skal gå først. Spør man de aktive buekorpsguttene om det samme er det slett ikke sikkert at man vil få samme svar.

Hva er så argumentene?

Jo, gamlekarene hevder at det er tradisjon at de skal gå først. Det har de alltid gjort ved tidligere jubileum så langt man kan minnes. En tradisjon må ikke endres!! – hevdes det.

De aktive på sin side mener at det er de nåværende buekorpsgutter som utgjør buekorpset og som skal fremheves ved å gå først.

Begge parter har nok kanskje rett i sine påstander. Gamlekarene har alltid gått foran Bataljonen på jubileumsdagene. Sandvikens Bataljon består kun av aktive buekorpsgutter, gamlekarene tilhører ikke bataljonen, men Sandviksguttene Forening. Derfor, når Bataljonen marsjerer, skal Bataljonen gå foran gamlekarene!

Når man så har et slikt dilemma at begge parter hevder å ha rett i sine motstridende påstander, så er kanskje tiden inne til at man setter seg ned og prøver å fastsette felles retningslinjer. Jeg vil derfor benytte dette innlegget til å legge frem mitt syn på saken og komme med forslag om hvordan slike spørsmål bør løses.

Ved jubileumsarrangementer hvor gamlekarene og Bataljonen marsjerer sammen er det riktig å følge tradisjonen med at gamlekarene går foran. Et jubileum er jo en feiring av noe som har foregått i mange år, så her har gamlekarene minst like stor betydning som de aktive buekorpsgutter. Hadde det ikke vært for gamlekarene i sin tid selv gikk som buekorpsgutter, så hadde det ikke vært noe å jubilere for. Jubiléet er derfor en markering både for tidligere og nåværende buekorpsgutter. Altså: gamlekarene marsjerer foran ved jubileumsarrangementer.

17. mai deltar Bataljonen i flaggtoget. Dette er en av de beste mulighetene i sesongen for buekorpsguttene å vise seg frem, vise hvor flott Sandvikens Bataljon er. At mange av gamlekarene også vil vise seg frem, er nok noe man må innfinne seg med, men i ærbødighet overfor de som holder Bataljonen og buekorpsbevegelsen i gang bør det selvsagt være de aktive som går foran på 17. mai. Det er de som ved å vise seg frem kanskje kan få opp interessen for buekorpsbevegelsen. Det blir ikke flere buekorpsgutter ved at gamlekarene går og breier seg foran korpset i flaggtoget.

Hva så med andre arrangementer, for eksempel TV-opptak til Norge Rundt?

Her er det gitt Bataljonen en unik mulighet til å eksponere seg. Hva gamlekarene har å gjøre i en slik sammenheng har jeg problemer med å forstå. Her har vi ihvertfall ingen tradisjon med at gamlekarene går foran. Jeg husker tilbake fra tidlig 60-tallet da Bataljonen var med i et sort-hvitt program rundt Rosegrenden. Vi marsjerte timevis frem og tilbake i Sjøgaten (og fikk visst en 100-lapp i honorar), men her var ikke gamlekarene med. Når Sandvikens Bataljon er invitert til å delta så må de også få lov til å ta del i regien.

Nå er jeg kommet til sakens kjerne, nemlig det faktum at vi gamlekarer ofte overkjører buekorpsguttene og tar egenmektige beslutninger på guttens vegne. Dette er en meget uheldig og udemokratisk måte å opptre overfor de aktive på. (Kanskje er det et utslag av PR-kåthet?) Det er dessverre flere eksempler opp gjennom årene på at gode aktive buekorpsgutter har sluttet på grunn av velmenende, men overivrige gamlekarer. Dette må gamlekarene ikke glemme. Vi må prøve å tenke tilbake på den tid vi selv var aktive buekorpsgutter, så er det nok mange av oss som husker litt om generasjonsmotsetninger fra de tider også.

Buekorpsbevegelsen er en demokratisk organisasjon. Det er styrer og råd som kan løse de fleste problemer. Vil det ikke da være naturlig at man avklarer om hvem som skal gå foran eller bak, om gamlekarene skal delta eller ikke, eller andre tvistemål i Rådet, som jo er Bataljonens styrende organ, hvor også gamlekarene er representert. Det vil være å følge de demokratiske reglene som buekorpsbevegelsen er bygget opp på, og, ikke minst, gi de aktive en mulighet til å bli hørt i saker hvor de absolutt har sitt de skulle ha sagt.

Jeg har i dette innlegget med vilje unnlatt å nevne Damegardens plassering når bataljonen marsjerer, men i lys av at bladet trenger stoff, og at det sikkert også er mange meninger om dette, håper jeg på at kommentarer til mitt innlegg og synspunkter på disse spørsmål kan komme som innlegg i senere nummer at dette bladet.

Bergen, mai 1997
John A. Lervik

ØRNEORDEN

På jubileumsdagen 10. mai 1997 ble to gamlekarer tildelt Sandvikens Bataljons høyeste utmerkelse.

KARL PEDERSEN fikk Ørneordenen bl.a. for sitt solide arbeid som formann i aktiv komité og for sitt utrettelige arbeid i korpsets klubbhus i Grensegrensen 1.

CURT HAUGLAND fikk endelig sin Ørneorden for uvurderlig arbeid i flere jubileumskomiteer, særlig foran 140-årsjubiléet ledet han som formann i Jubileumskomiteen arbeidet på en ryddig og solid måte. Resultatet ble en strålende jubileumsfeiring.

TROND PEDERSENS store interesse for Sandvikens Bataljon gjennom en årrekke har i økende grad blitt verdsatt av stadig flere Sandviksgutter (og jenter). Spesielt de aktive har satt pris på hans rolige og inspirerende engasjement.

Da korpset for et par år siden var inne i sin vanskeligste periode, var Trond «prest» en av dem som med optimisme og entusiasme klarte å redde Sandvikskorpset opp av bølgedalen. Han har fulgt korpset i tykt og tynt og festet verdifullt materiale til sin videotape.

Som mangeårig medlem av Rådet er Trond Pedersen (som selv ikke har vært aktiv buekorpsgutt) en verdig bærer av Ørneordenen.

Svein Tangseth



Rådet 1998

Sjef: Henrik Bjørge Pedersen

1. Komp.: Andreas Lervik

2. Komp.: Morten Solend

2. Lt.: Thomas Suleng

4. Lt.: Jørgen Bjørge Pedersen

Fanebærer: Stefan Hansen

Tambur: Franklyn Vogt

1. Faneoff.: Kåre Langeland

2. Faneoff.: Lasse Berentsen

3. Faneoff.: Espen Molvik

4. Faneoff.: Roy Johansen

Sivile rådsmedlemmer:

Bjørn Henrik «Lillegutt» Olsen

Trond Pedersen

Kim Berentsen

Nytt fra Rådet

- * Sjefsvalget ble avviklet onsdag 10. september og offisersvalget en uke senere. Vi er veldig godt fornøyd med at så mange stilte til valg og at vi nå har hele offisersrekken komplett.
- * Det planlegges aktivitetkvelder i «Huset» utover høsten. Programmet for dette er ikke helt klart ennå, men det kommer til å bli sendt ut brev om det når det er klart. Det kommer også til å bli sendt brev om tidspunktene for slagertrening.
- * Har du lyst til å bli slager eller hellebard, må du ta kontakt med peletongsjefen din fra forrige sesong eller med sjefen i Sandvikens Bataljon, Henrik B. Pedersen, tlf. 55 19 62 25. Du kan også komme i «Huset» hvor vi er som oftest hver onsdag fra kl. 18.00 til ca. 19.30.

Du bør være fylt 10 år for å bli tatt opp til vurdering som hellebard og 12 år for å bli tatt opp til vurdering som slager.

STØTT VÅRE ANNONSØRER
DE STØTTER OSS !

BLOMSTERBUTIKKEN I SANDVIKEN



Sandviksboder 64
P.b. 1649 5035 Sandviken
Telefon: (05) 31 16 68

Privat:
Asbjørn Sjursen: (05) 14 25 51
Magne Sellevåg: (05) 93 15 78



ALT I PREMIER · EGET GRAVØRVERKSTED · HURTIG LEVERING

BYENS LEDENDE PREMIELEVERANDØR

Øvregt. 10 - 5000 BERGEN - Telefon: 55 31 47 50

STORT UTVALG TIL STORE OG SMÅ, SÅ
HER KAN HELE FAMILIEN SKO SEG...



TELEFONER: 55 32 62 30 eller 55 32 16 78

TIPPING — LOTTO — MÅLTIPS

SANDVIKEN FRUKT

Skuteviksvei 29 — 5035 Bergen Sandviken

ALLTID FRISK, FIN FRUKT

Åpent 08.30-20.00

Søndag 12.00-20.00

Widerøe

Postboks 64
5069 BERGEN LUFTHAVN

ISAS

5069 BERGEN LUFTHAVN

BRAATHENS S.A.F.E

Postboks 51
5069 BERGEN LUFTHAVN

OLAV GREVSTAD A/S
AUT. RØRLEGGEBEDRIFT - VVS SENTER
Sandviksboder 12/14 - 5035 SANDVIKEN
TLF. SENTRAL 55 32 66 00 VVS SENTER 55 32 40 45
Vakthavende rørlegger tlf. 94 62 34 53 - TELEFAX 55 32 41 88
SANITÆR - VARME - INDUSTRIANLEGG
Besøk vårt store VVS-senter
Rikelig med parkering
- fagkunnskap gir trygghet.

Roald's Video

ROALD JOHANNESSEN A.S

Åsamyrane 76 – 5095 Ulset

Telefon 55 18 82 28

Åpningstider:

MANDAG - FREDAG: 11.00 - 22.00

LØRDAG: 10.00 - 22.00

SØNDAG: 12.00 - 22.00

Hårets gleder finner du på to steder

HERMANS
SALONG

TOUPÉ • PARYKK • DAME • HERREFRISØR

05 • 31 72 28

05 • 18 21 78

VETRLIDSALMENNING 17 V/FLØIBANEN

ÅSANE SENTER

Taktekking

- Kobber og Blikkenslagere
- Taktekkere
- Liftutleie



Carlsen på taket A/S

Skuteviksboder 12

Carl Aug. Carlsen A/S

Tlf. 55 31 74 81 - 55 31 12 29

Aut. mobil tlf. [060 82958] 94 68 29 58 Privat tlf. 55 18 62 76
[060 78999] 94 67 89 99 Telefax 55 31 74 81

**Vestlandets
mest allsidige
byggevarerleverandør**



**NEUMANN
BYGG** EN VIRKSOMHET I
RIEBER & SØN AS

SANDVIKSODER 58 - 5035 SANDVIKEN TLF. 55 32 56 30



HORDALAND/SOGN OG FJORDANE

Postboks 34
5069 BERGEN LUFTHAVN



BESØK BUEKORPSMUSÉET MURALMENNINGEN

ÅPENT:

LØRDAG KL. 11.00 - 13.00

SØNDAG KL. 12.00 - 15.00

ALT I MALING



Sandvikens Farvehandel

Sandviksvei 1, 5035 Sandviken

Tlf. 55 32 44 86

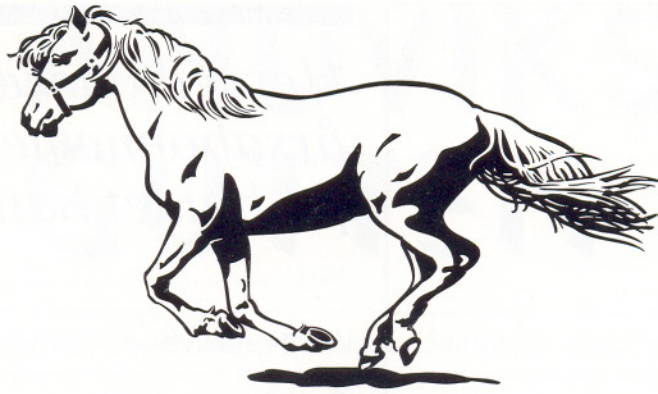
UNDERSØK VÅRE TILBUD!

ANNONSEPRISER

Standard	kr. 150,-
1/2 side	kr. 780,-
1/1 side	kr. 1500,-

Annonser: Henrik B. Pedersen

BLI ABONNENT NÅ!



Sandvikstorget i 30-årene

Det livet det var på Sandvikstorvet i 30-årene, med Danielsen og traverhestene, samt koks- og vedut-salg. – Og bakom suste ikke skogene, men brød til Sandviksfolket – løsebrød med gammelost fra Thomsen. Hvem i Sandviken kjente ikke det? (Det er nett så eg får vann i kjeften.)

Bøkkere hos Solberg – og vi koste oss i vedboden til Solberg. Kappet av tønnene var fine trinn til stylvne våre. – Og der var bøkkeerne på Stoltzeneset. Der var liv og røre over alt. Jernvarelageret på Stoltzeneset med hest og flakervogn – og den kjempen som kusk, rolig satt han på setet – han hadde en utstråling som vidnet om ro og styrke. Han kom kjørende forbi Ottesen i Sjøgaten og stoppet. Alle visste hvor sterk han var. Selvfølgelig ble det litt prat og terging, det var ikke snakk den gang om mobbing. Det var om han klarte å lette hesten! Kjempen spente fra og gikk under hestemagen og lettet hesten opp fra gaten – da ble det stille.

Hesten var en velsignelse. Onsdag og lørdag kom melkemennene fra Åsane og nedover Sandviksveien lå disse herlige hestepærene. Så var det, ja i grunnen det vanlige spørsmål fra mor – vi trenger litt gjødsel til blomstene? Ja, så var det og ta bøtten og fyll den med hestelort. – Så var det vanlige, med bøtten full av blomsternæring, møter nabokonen – «å gu' kankje du ta en bøtte te meg og?» Så ble gjort. – Og det er en ting til som må nevnes; finere blomstervinduer enn i Sandviken fantes ikke. – De herlige bønder med sine herlige hester, en velsignelse!

Hesten, akkurat som strevsamt arbeidsfolk, har

vært med å kaste glans over Sandviken. Ja, det var litt av hvert. Må nevne en gang jeg ble virkelig skremt. Det var en natt.

Etter Danielsens tid med hester og koks og ved, da hadde Gustav Andersen hest og stall der. Denne natten jeg kom fra arbeid, hørte jeg hestetramp – klampet fra hestehovene kom nærmere og nærmere. Da satte jeg på sprang. Hesten hadde satt ut og nå satte gubben ut med «udyret» etter seg. Jeg havnet på trappen ved Eriksen/Fosse. Der sto jeg og der stoppet «utyret» (lurer på om den fnøs eller lo av meg?) – Jeg ble stående musestille inne i døren. Tok av meg skoene, for som jeg tenkte – blir den distraherert av ett eller annet, så må jeg ta beina fatt uten en lyd.

Vi hadde hester i Høyden, Bødtker, Madsen på Skutevikstorvet. Husker en gang Madsen i Skuteviken kom kjørende med «stoltheten» sin Prinsen. Stopper ved fiskehandler Alfred Iversen. Ja, praten gikk. Så kommer Henryen, sønn til Madsen kjørende og stopper, går av vognen, kommer bort til oss. Så kommer det fra Madsen: «Kem vil Prinsen, altså hesten, komme te?» Prinsen går stille og rolig bort til Henryen. Spør om Madsen ble skuffet. Kjærlighet til dyr, de er klokere enn enkelte tror.

Gamle Svarten kamerat på vida ferden.

– Og nå er det over og ut. Dette gjentar seg både for mennesker og dyr.

Så comming menn, historien gjentar seg.

Det er grobunn bak en hestelort!

«Abben»

Bedugging av tréet

Det er litt pussig å tenke på at tréet var egentlig et sosialt samlingspunkt. Der samlet folket seg, folk i voksen alder. Der ble verdslige ting, samt politikk løst i fordragelighet. Det var en såkalt prateboom som Gustav Brasing kalte det. Vi hadde berget opp fra Bergestøen hvor Sandviksfolk passierte utover formiddagen til middag.

Så møttes vi ved Grendahuset hvor mange var møtt frem for å bivåne «beduggingen». Oppstilling og avmarsj under ledelse av Egil Larsen. Fløyten ble

brukt og spreke Sandviksgutter var i bevegelse. Herlige trommer, som lettet bena fra gaten til taktfaste Sandviksgutter. Bedugging ble gjort på behørig vis, og turen gikk til «Huset» for koselig, kameratslig samvær og lesking av strupen. Ah!

Dette å holde tradisjoner og komme sammen blant Sandviksgutter, er en fin ting i seg selv.

Takk!

«Abben»

*Herved ønsker jeg et
årsabonnement
på bladet Sandviksgutten*

Navn

Adresse

Poststed

Send ingen penger - vi sender giro

Adr.: Grensegrenden 1, 5035 Bergen - Sandviken

Er du interessert i **SANDVIKENS BATALJON?**



*Bilde fra filmen 100-årsjubiléet 1957.
Sjefen Bjørn Nilsen mottar kommunetrommen
fra ordfører Knut Tjønneland.*

Nå kan du bli eier av levende buekorps historie

Vi har overført gammelt filmmateriale fra 16 mm til video. For kun kr. 200,- får du følgende på en videokassett (VHS):

100-års jubiléet i 1957. (Denne er i farger og lyd)

90-års jubiléet i 1947

75-års jubiléet i 1932 med Haugesundsturen

Barcelonafilmen: (Glimt fra Sandviken/sjøbodene fra 1930-årene.)

Kanskje en passende julegave!

BESTILL INNEN 1. NOVEMBER.

Ring Bjørn (Lillegutt) Olsen, tlf. 55 18 08 26

Svein Tangseth, tlf. 55 31 27 04